

[Gammelgaard]

været draget ind her, at da momsens i 1967 blev indført, var meningen, at den skulle give baggrund for en indkomstskattelettelse. Hvad er der sket siden? Der er sket det, at ikke alene er provenuet af de indirekte skatter, momsens og afgifterne, gået stærkt i vejret, men også indkomstskatterne er steget stærkt, ja, de er steget endnu stærkere, hvad angår provenuet. Det er ikke den vej, man skal gå, fordi den danske befolkning, de erhvervsaktive ganske enkelt mister lysten til at gøre deres job. Ingen ønsker at gøre en ekstra arbejdsindsats. Ingen føler tilskyndelse til at medvirke til den forøgede konkurrencedygtige produktion og eksport, som kan bringe os ud af vanskelighederne.

Vi forstår ikke fra det konservative folkepartis side, at regeringen ikke er blevet kloge af at se, at denne skatte- og afgiftspolitik, som man nu har kørt på i årevis, ikke virker. Vi ved, at skatte- og afgiftsforhøjelserne ikke virker. De er kommet op på et niveau nu, hvor det direkte virker nedbrydende på befolkningens arbejdslyst og arbejdsevne. Man kan, som jeg fremførte det i går i spørgetiden, sammenholde det med socialindkomstbegrebet, som regeringen nu vil indføre, der medfører, at uanset at store grupper af den danske befolkning, hvis de ønsker det, vil gøre en ekstra indsats og får en større nominel indkomst end den, de nu har, så får de en mindre disponibel realindkomst, de bliver straffet. Det er de arbejdsaktive, der ønsker at gøre noget for at hjælpe Danmark ud af den vanskelige situation, der bliver straffet. De burde præmieres.

Camre (S):

Jeg er enig med hr. Ellemann-Jensen i, at den danske økonomiske situation er alvorlig, og at den er under forringelse på grund af ændringerne i det internationale bytteforhold, men når hr. Ellemann-Jensen om et øjeblik vil gå herop og bekræfte, at hans parti vil stemme imod den finanspolitiske stramning, så lægger han ansvaret for at rette op på denne situation fra sig.

Hr. Ellemann-Jensen talte om, at der skulle meget stærkere virkende midler til. Det er rigtigt, at hvis man fra det ene år til det andet skal nå til en drastisk forbedring, og det kunne man selvfølgelig nok sidde og ønske sig, så skal der voldsomme nedskæringer af

de offentlige udgifter til. Der skal voldsomme nedskæringer af befolkningens realindkomst til, og der skal formentlig også gennemføres forskellige skattemæssige stramninger ud over det, regeringen gør. Det er en politik, som vil gøre overordentlig ondt. Men selvfølgelig kan den gennemføres, hvis der er et flertal bag en sådan straffeekspedition.

Nu er det meget nemt for hr. Ellemann-Jensen at komme op og sige, at der ikke gøres nok, at der ikke strammes nok, og at venstre bl. a. har fremlagt planer om væsentlig stærkere nedskæringer af de offentlige udgifter. Men sandheden er, at venstre har ønsket stramninger, som er større end de nedskæringer, venstre foreslog ved sidste finanslovbehandling. Man har ikke villet specificere dem på poster. Man har ikke villet lade disse forslag gennemregne i henseende til deres realøkonomiske virkninger. Man følte stort set, at det ikke var nødvendigt at gå videre i forhandlinger, for man havde ikke tillid til, at der kunne nås et resultat.

Hr. Gammelgaard fortsatte heroppe jemiaden over behovet for en finanspolitisk stramning, som han også om et øjeblik vil stemme imod. Og centralbanken, som vi andre kalder Nationalbanken, blev igen draget frem. Nationalbanken har understreget ganske entydigt, at forudsætningerne for pengepolitiske lempelser er, at der sker en finanspolitisk stramning. At det konservative folkeparti er enig heri, vil man om et øjeblik demonstrere ved at stemme imod en finanspolitisk stramning. Man vil stemme imod en række afgiftsforhøjelser. Det er ikke let at få begge synspunkter til at passe sammen. Jeg vil ikke sige, at det er fugle på taget, som hr. Ellemann-Jensen sagde, men nogle andre små dyr, der som regel findes på loftet.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal såmænd blot beklage, at det åbenbart ikke har været muligt for hr. Camre at følge folketingets arbejde siden december. Så ville hr. Camre have kendt til beslutningsforslagene nr. B 84 og 85, hvori venstre ganske konkret peger på, hvilke besparelsesområder vi mener skal angribes inden for såvel den statslige som den kommunale sektor, og så havde vi været sparet for hr. Camres indlæg for et øjeblik siden.